

NIL: Chicago Institute of Women's Learning, an initiative of the YU Torah Mitzion Kollel of Chicago, Annual Women's Yarchei Kallah.

Eichah 1:1 - **אֵיכָה יֹשֶׁבֶת בְּדָד, הָעִיר רַבַּתִּי עַם--הֵיְתָה, כְּאַלְמָנָה; רַבַּתִּי בַגּוֹיִם, שָׁרְתִי בַמְדִינוֹת--הֵיְתָה,** - *Alas! How can it be that she sits in solitude, the city that was full of people has become like a widow; she who was great among the nations! She who was a princess among the provinces has become a slave;*

2:1 - **אֵיכָה יַעֲיֵב בְּאִפּוֹ אֲדָנִי, אֶת-בַּת-צִיּוֹן--הַשְּׁלִיךְ מִשָּׁמַיִם אֶרֶץ, תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל; וְלֹא-זָכַר הַדָּם-רַגְלָיו,** - *Alas! How can it be that G-d, in His wrath, has cast a gloom upon the city of Zion, that He flung from heaven to earth, the glory of Israel, and did not remember His footstool on the day of His wrath?*

4:1 - **אֵיכָה יוֹעַם זָהָב, יִשָּׁנָא הַכְּתָם הַטּוֹב; תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה, אֲבֵנֵי-קֹדֶשׁ, בְּרֹאשׁ, כָּל-חֻצוֹת -** *Alas! How can it be that the gold has dimmed, the splendid jewels have faded? Sacred gems and stones are spilled at the head of every street...*

פרקי אבות ו:ו

גדולה תורה יותר מן הכהונה ומן המלכות, שהמלכות נקנית בשלשים מעלות, והכהונה בעשרים וארבע, והתורה נקנית בארבעים ושמונה דברים, ואלו הן:

בתלמוד, בשמיעת האזן, בעריכת שפתיים, בבינת הלב, באימה, ביראה, בענוה, בשמחה, בטהרה, בשמוש חכמים, בדבוק חברים, בפלפול התלמידים, בישוב, במקרא, במשנה, במעוט סחורה, במעוט דרך ארץ, במעוט תענוג, במעוט שנה, במעוט שיחה, במעוט שחוק, בארך אפים, בלב טוב, באמונת חכמים, בקבלת היסורין, המכיר את מקומו, והשמח בחלקו, והעושה סיג לדבריו, ואינו מחזיק טובה לעצמו, אהוב, אהב את המקום, אהב את הבריות, אהב את הצדקות, אהב את המישרים, אהב את התוכחות, ומתרחק מן הכבוד, ולא מגיס לבו בתלמודו, ואינו שמח בהוראה, **נושא בעל עם חברו**, ומכריעו לכף זכות, ומעמידו על האמת, ומעמידו על השלום, ומתישב לבו בתלמודו, שואל ומשיב, שומע ומוסיף, הלומד על מנת ללמד והלומד על מנת לעשות, המחכים את רבו, והמכון את שמועתו, והאומר דבר בשם אומרו.

הא למדת כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם, שנאמר ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי.

Esther 4:13 - **וַיֹּאמֶר מְרֹדֶכִי, לְהֵשִׁיב אֶל-אֶסְתֵּר: אֵל-תִּדְמִי בְנַפְשְׁךָ, לְהַמְלִט בֵּית-הַמֶּלֶךְ מִכָּל-הַיְהוּדִים -**

v.14 - **כִּי אִם-הַחֲרַשׁ תִּחְרִישִׁי, בְּעַת הַזֹּאת--רוּחַ וְהִצְלָה יַעֲמֹד לַיהוּדִים מִמְּקוֹם אַחֵר, וְאֵת וּבֵית-אֲבִיךָ -**
תאבדו; ומי יודע--אם-לעת קזאת, הגעת למלכות

Gen.3:6 - ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים, ונחמד העץ להשכיל, ותקח מפריו, - ותאכל; ותתן גם-לאישה עמה, ויאכל

v.7 - ותפקחנה, עיני שניהם, וידעו, כי עירמם הם; ויתפרו עלה תאנה, ויעשו להם חגרת -

v.8 - וישמעו את-קול יהוה אלהים, מתהלך בגן--לרוח היום; ויתחבא האדם ואשתו, מפני יהוה אלהים, - בתוך, עץ הגן

v.9 - ויקרא יהוה אלהים, אל-האדם; ויאמר לו, איכה -

v.10 - ויאמר, את-קלך שמעתי בגן; ואירא כי-עירם אנכי, ואחבא -

Esther 8:3 - ותוסף אסתר, ותדבר לפני המלך, ותפל, לפני רגליו; ותבך ותתחנן-לו, להעביר את-רעת - Esther 8:3
המו האגגי, ואת מחשבתו, אשר חשב על-היהודים

v.4 - ויושט המלך לאסתר, את שרבת הזהב; ותקם אסתר, ותעמד לפני המלך -

v.5 - ותאמר אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי חן לפניו, וכשר הדבר לפני המלך, וטובה אני, בעיניו--יכתב -
להשיב את-הספרים, מחשבת המן בן-המדתא האגגי, אשר כתב לאבד את-היהודים, אשר בכל-מדינות
המלך

v.6 - כי איככה אוכל, וראיתי, ברעה, אשר-ימצא את-עמי; ואיככה אוכל וראיתי, באבדן מולדתי -

v.7 - ויאמר המלך אחשורש לאסתר המלכה, ולמרדכי היהודי: הנה בית-המן נתתי לאסתר, ואתו תלו -
על-העץ--על אשר-שלח ידו, ביהודים

בבא מציעא נט.

מיום שנחרב בית המקדש ננעלו שערי תפלה שנאמר (איכה ג, ח) גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי

ואע"פ ששערי תפלה ננעלו שערי דמעות לא ננעלו שנאמר (תהלים לט, יג) שמעה תפלתי ה' ושועתי
האזינה אל דמעותי אל תחרש

פרקי אבות ב:יח

הוי זהיר בקריאת שמע. וכשאתה מתפלל, אל תעש תפילתך קבע, אלא רחמים ותחנונים לפני המקום,
שנאמר (יואל ב) "כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה". ואל תהי רשע בפני עצמך

Ps.44:12 - תִּתְּנֵנוּ כְּצֹאן מֵאֲכָל וּבְגוּיִם זְרִיתֵנוּ - *You deliver us as sheep to be eaten, and You scatter us among the nations;*

44:14 - תִּשְׁיִמְנוּ חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ לַעַג וְקֶלֶס לְסִבִּיבוֹתֵינוּ - *You put us to shame to our neighbors, a scorn and a derision to those around us;*

44:23 - כִּי עֲלֶיךָ הִרְגָנוּ כֹּל הַיּוֹם נִחְשָׁבְנוּ כְּצֹאן טְבָחָה - *For it is for Your sake that we are killed all the time, [that] we are considered as sheep for the slaughter.*

44:24 - עוֹרָה לָמָּה תִישָׁן אֲדֹנָי הֶקִיצָה אֶל תִּזְנַח לְנֶצַח - *Awaken! Why should You sleep, O Lord? Arouse Yourself, forsake (us) not forever.*

The Medrash teaches (Esther Rabbah 9:4) -

לאחר שעשה העץ הלך אצל מרדכי, ומצאו שהיה יושב בבית המדרש, והתינוקות יושבים לפניו, ושקים במתניהם, ועוסקים בתורה. **והיו צועקים ובוכים.** ומנה אותם ומצא שם (י"ב) [כ"ב] אלף תינוקות. השליך עליהם שלשלאות של ברזל והפקיד עליהם שומרים, ואמר: **למחר אהרוג אלו התינוקות תחלה,** ואחר כך אתלה את מרדכי. והיו אמותיהם מביאות להם לחם ומים, ואומרות להם: בנינו אכלו ושתו קודם שתמותו למחר, ולא תמותו ברעב מיד. היו מניחין ידיהם על ספריהם, ונשבעים בחיי מרדכי רבנו לא נאכל ולא נשתה אלא מתוך תעניתנו נמות. **געו כולם בבכיה, עד שעלתה שועתם למרום,** ושמע הקדוש ברוך הוא קול בכייתם כבשתי שעות בלילה. באותה שעה נתגלגלו רחמיו של הקדוש ברוך הוא, ועמד מכסא דין וישב בכסא רחמים, ואמר: מה קול גדול הזה שאני שומע כגדיים וטלאים? **עמד משה רבנו** לפני הקדוש ברוך הוא ואמר: ריבונו של עולם, לא גדיים ולא טלאים הם, אלא קטני עמך שהם שרויים בתענית היום שלשה ימים ושלושה לילות, ולמחר רוצה האויב לשחטם כגדיים וטלאים. באותה שעה נטל הקדוש ברוך הוא אותן אגרות שגזר עליהם, שהיו חתומות בחותם של טיט, וקרעם, והפיל על אחשוורוש בהלה באותו לילה. **הדא הוא דכתיב: בלילה ההוא וגו'**

איכה אָשָׂא, לְבַדִּי, טָרַחְכֶם וּמִשְׁאָכְכֶם, וְרִיבְכֶם - *How can I alone carry your trouble and your burden and your quarrels?* (דברים א:יב)

איכה = אני ה' כה

Isaiah 2:2 - וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים, נִכּוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית-יְהוָה בְּרֹאשׁ הַהָרִים, וְנָשָׂא, מִגְבָּעוֹת; וְנָהָרוּ אֵלָיו, - **כָּל-הַגּוֹיִם**

וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים, וְאָמְרוּ לְכוּ וְנַעֲלֶה אֶל-הַר-יְהוָה אֶל-בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, וְיִרְנוּ מִדְרֹכָיו, וְנִלְכָּה - v.3
בְּאַחֲרֵיתוֹ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה, וְדָבַר-יְהוָה מִירוּשָׁלַם